

חמ/נב

פ ר ט י כ ל מס.ב/2

מישיבת ועדת הכנסת שהתקיימה ביום
שלישי, כ"ג בחשון, תש"י (15.11.49)

נוכחים חברי הועדה: / היו"ר

- י. הררי
- י. בר-יהודה
- ד. בר-רב-האי
- י. ברץ
- מ. בן-עמי
- א. י. גרינברג
- א. ג'רג'ורה
- צ. יהודה
- ש. כץ
- ח. כהן-מגורי
- א. מזור
- ע. מימון
- מ. נורוק
- א. רזיאל-נאור
- י. קוסוי
- י. שמחוני

בזכות דעה מיעצה: ז. גלומסקא

- מוזמנים:
- י. שפרינצק - יו"ר הכנסת
  - מ. רוזמי - מזכיר הכנסת
  - א. צידון - ממזכירות הכנסת
  - גב' היינמן - ממשרד המשפטים

- נעדרים:
- פ. אילנית
  - מ. ארם
  - מ. גרבובסקי
  - מ. יערי
  - ש. מיקוניס
  - פ. ברנשטיין
  - א. שפטל
  - נ. ילין-מור

- סדר היום:
- א. מסקנות ועדת המשנה לענייני חקנון.
  - ב. חופש, נסיעות ותשלום לחברי הכנסת.
  - ג. משאלה ליו"ר הכנסת, ביחס להופעות פומביות.
  - ד. עניין הקראת נאומים מן הכתב.
  - ה. עניין שדורים מאולם הכנסת.
  - ו. סדר הצעות והצבעות בויכוח לאחר הרצאת שר.
  - ז. דיון בבקשת סיעת מק"י בעניין חבר הכנסת פרמינגר.
  - ח. דיון בפרוצדורה בקשר לשאלות לסדר היום כגון: הבעיה שהתעוררה בקשר לבני-ברק, גבעתיים, רמת-גן.
  - ט. דיון בשאלה, האם רשאית ועדה מטעם הכנסת להזמין לבירוריה מוסדות או אישים שאינם קשורים לממשלה. (שאלה של ועדת הפנים וועדת העבודה).
  - י. סמכותן של ועדות הקירה פרלמנטריות.
  - יא. מכתב חבר הכנסת כץ ביחס לתנאי עבודתם של עובדי הכנסת.
  - יב. בלוש חברי הכנסת.
  - יג. מכתב חבר הכנסת ז. אהרונוביץ ביחס להורדה באינדקס.

נוסף לסדר היום הנ"ל נדונו גם השאלות הבאות:

- א. (היו"ר הקריא מכתב משר האוצר) עניין מסיבת עתונאים של שר האוצר בקשר לחוק המקרקעים ופרסום פרטי החקציב.
- ב. כרטיסי נסיעה חינם לחברי הכנסת במכוניות ורכבת.
- ג. העדר חברי הכנסת מאולם הכנסת בזמן פתיחת ישיבות המליאה.

היו"ר י. הררי:

בטרם שאנו נגשים לסדר היום, יש לי כמה דברים קלים להודיע.

בזמנו החלטנו, ששרים אינם צריכים למסור

חומר, שאריך להמסר בכנסת, מחוץ לכנסת וגם בנוגע למסיבה עתונאים.

זה קרה בקשר עם חוק המקרקעים ששר האוצר מסר עליו במסיבת עתונאים, ובקשר לתקציב שהיתה אז נזילה רצינית. בזמנו כתבתי לראש הממשלה, ומסרתי לו על החלטתנו. בעת קבלתי חשובה משר האוצר, או יותר נכון, המכתב כתוב כנראה אל ראש הממשלה והעתק נשלח אלי. (מקריא את המכתב). מצאתי לנכון למסור לכם על הענין ואני סבור שאין צורך בדיון בקשר לזה.

בזמנו החלטנו, שבקשר עם נסיעות-חינם

בשרותי האוטובוסים, וגם בקשר עם נסיעות חינם ברכבה, אנחנו נהיה רשאים להשתמש בכרטיס של הכנסת ולא בכרטיס שינתן לנו ממרכז הקואופרציה או מרכבת ישראל. מה ששיך לקואופרטיבים - מנהלים אחס משא-ומתן ואני מקוה שהענין יסתדר. אבל מה ששיך לרכבה, פרץ כמעט סכסוך דיפלומטי ביני לבין משרד התחבורה אשר אינו מסכים בשום אופן להסתפק בכרטיסי חברי הכנסת. כתוצאה מהסכסוך הזה, היחה לי שיחה עם שר התחבורה והוא אומר, שהענין הוא כפי שהוא קבע. הנימוק הוא, שגם ראש הממשלה וגם השרים מקבלים כרטיסים. אמרתי לו שזה דבר עקרוני והוא ענה לי שהרכבת שלנו צעירה ופקידיה הנם צעירים ואינם מבינים דבר מלבד הוראות. בכדי לשכנע אותי, נתן לי את כרטיסו כדי להראות לכם. הוא מוכן לבוא ולהסביר לוועדה את עמדתו ואינו מוכן לוותר עליה.

א. צידון: הנימוק ששמעתי גם משרותי האוטובוסים וגם

מהרכבת הוא, שנהגיהם מכירים את הכרטיס

שהם נותנים, ואם נתחן הוראה שחברי הכנסת יהיו רשאים לנסוע חינם עם העודת חבר כנסת בלבד, הרי לא כל נהג יבין את הדבר וחגרמנה אי-נעימויות.

א. נורוק: לשם אינפורמציה - בארצות אחרות נוסעים אך

ורק בסטיסים של הפרלמנטים.

א.י. גרינברג: הנימוק הזה חלש מאד. אני חושב שהחלטתנו קיימת

ביחס לחברות האוטובוסים - כי שם היה חשש של

א.י. גרינברג:

שוחד, אבל הרכבת זה ענין אחר, כי זה ענין של הממשלה. לכן, אני חושב שאפשר להסכים לקבלת כרטיסים לרכבת. א

י. שמחוני:

איני יודעת לכמה חברים יצא להשתמש

בכרטיס הזה שקבלנו ממרכז הקואופרציה.

אני משתמשת בו בנסיעה בקו עפולה. אני חושבת שיש משהו בנימוק הזה אשר הביא מר צידון. אפילו בקו אינטימי כמו הקו הזה שאני נוסעת בו, אין הנהג מכיר תמיד את כרטיס חבר הכנסת. לעומת זאת כשאני מוציאה את הכרטיס של מרכז הקואופרציה, מכיר אותו הנהג ואין כל שאלות. עלינו לקבוע אם אנו מעונינים לחנך את נהגי החבורה, שיכירו את הכרטיס או אם אנו רוצים להקל על החברים.

י. בריהודה:

אני רוצה להעיד מנסיוני שגם עם הכרטיס

האדום הזה, הכללי לכולם, כבר קרה כמה

פעמים שנהג שואל "מה זה?" ומבקש לראות את התעודה. אפילו בתוך תל-אביב קרה לי כבר דבר כזה. בדיוק כך יכול להיות עם התעודה הכללית של חבר הכנסת. ברכבת בכלל יש בודאי 4 כרטיסנים, ואם הם יקבלו הוראה להכיר בכרטיס זה - הרי יעשו כך. אפשר עוד להבין עמדה כזאת מצד החברות הפרטיות, אבל בשום פנים אין לקבל זאת ממשרד ממשלתי. זה מצחיק.

אני מציע להודיע לקוי האוטובוסים שאם

עד ה-1 בינואר לא יוכלו להסכים להצעה שלנו, נחייב את חברי הכנסת לא להשתמש בזכות שניחנה להם. נאמר להם תודה ולא נשתמש בזה. ובנוגע לרכבת אני מציע להודיע שאם עד סוף החודש לא יקבלו את הצעתנו, נכניס את הדבר הזה בהצעת חוק מחייבת.

צ. יהודה:

אני איני מבין את כל הענין הזה. לי יותר

נעים להראות כרטיס רגיל שחברות החבורה

נותנות, מאשר בכל מקום להוציא את כרטיס חבר הכנסת ולהעיד עלי שאני חבר כנסת. אני איני מוצא את זה לטעם טוב. העובדה שהחבורה מזכה בכרטיס זה עוד מישהו, נעימה יותר לחוש שלי, מאשר משהו מיוחד. אני מציע לקבל את זאת ואני חושב שהם צודקים ושזה לכבוד לנו - למי שאיננו רודף מדי אחרי הכבוד.

ד. בר-האי

אני חולק על דעתו של אבי יהודה. נכון

שעל עניני טעם אין להחובת, אבל אני רוצה

לפשתמש דוקא באוחו נמוק. גם אני איני אוהב להראות את כרטיס חבר הכנסת

ולהצביע על עצמי כחבר כנסת. אבל איני רוצה להשתמש באוחו כרטיס שחברת

התחבורה נותנת לעוד מאות אנשים - זה לא מגיע לי. היה לי מקרה שהנהג חשב

שאני חבר מרכז הקואופרציה והכניס אותי לשיחה על דברים שאין לי מושג עליהם.

נסיעה חינם ניתנת לנו בחוקף היותנו חברי כנסת, ויש רק תעודה אחת, היא

תעודת חבר הכנסת. מה שמגיע לי, מגיע לי בחור חבר כנסת. מפני שאם אתה

מקבל היום כרטיס, מחר יחנו משהו אחר. ששח הבחורות האלה העובדות ברכבת, במן

כרטיסניות, הן בעלות אינמליגנציה מספיקה בכדי לדעת שחעודת איר מקנה נסיעה

חינם.

היו"ר י. הררי:

אני מעמיד את זה להצבעה.

ה צ ב ע ה

בעד זה שמסתפקים במצב כפי שהוא עכשיו, וכפי שהרכבת

רוצה ליצור - 2 קולות

בעד זה שממשיכים לחזור בהתאם להחלטתנו - 9 "

הוחלט: להמשיך לחזור בהתאם להחלטה הקודמת שכרטיסי

הכנסת צריכים להקנות לחברי הכנסת את הזכויות, מבלי

לקבל כרטיסים אחרים.

היו"ר י. הררי:

ביחס לרכבת ישנה הצעה שלאצא החבר בר-יהודה,

וישנה הצעה ששר התחבורה יבוא וימסור הסברה.

הוחלט: להזמין את שר התחבורה על מנת לשמוע

הסברה על עמדתו.

היו"ר י. הררי:

בישיבה הקודמת מסרתי כי ישנה הצעה של חברי

כנסת הגרים מחוץ לתל-אביב לקיים שתי ישיבות

בימים ב' וג' וישיבה אחת ביום ד'. אני מבקש את הסיעות להתייעץ בענין זה

ולמסור לנו את החלטתן. ברור שכל החלטה שתקבל בענין זה לא תחול על אותו

שבוע בו תתקבל החלטה אלא על השבוע שלאחריו.

ע. מימון:

ישנם כאן כמה סעיפים שבלו מזוקן.

הייתי מבקש את היו"ר שיסביר לי את

שני הסעיפים: בלוש חברי הכנסת ומכתב מחבר הכנסת ז. אהרונוביץ.

או להקדים אותם.

י. בר-יהודה:

הסעיף של מסקנות ועדת המשנה לעניני

חקנון, עומד בסדר היום כבר 4 חדשים.

אני לכן, מציע שחיה לנו פעם בשבוע, עד גמר הדברים הדחופים, ישיבה

מיוחדת לזה.

ד. בר-רב-האי:

אני מסכים לחלק של הצעתו של בר-יהודה,

אני גם כן הגעתי למסקנה שהדברים השוטפים

של הועדה לא יאפשרו לנו אף פעם להגיע לדיון מיוחד בענין החקנון.

לו היינו הולכים לפי הסדר, הרי ברור שכל 12 הסעיפים האלה אינם קיימים,

לא רק היום, כי אם במשך 2-3 שבועות. לכן אני מציע שנוסף לישיבה

הרגילה נקיים ישיבה נוספת כל יום שני - ביום זה היתה ועדת המשנה לעניני

חקנון, נוהגת להתכנס - ולאחר זאת שוב נכנס את ועדת המשנה.

י. שמחוני:

אני חושבת שלא נתנו לעצמנו דו"ח מספיק

בענין זה - מהן גורם האיחור הגדול לבשאלת

החקנון. מפני שאילו היינו עושים זאת, היינו מוצאים דרך לדיון כמו

שמצאו ועדות אחרות בשעה שלחץ עליהן עומס עבודה. איננו יכולים לקבוע, אם

הישיבה הוספת תהיה ביום שני או ביום אחר, אבל יש לקבוע את העקרון

של זרתמות לעבודה. עבודתה של ועדת הכנסת היא כזו, שהיא חייבת לטפל

בדברים כמו שהם מגיעים. עלינו לקבוע את העקרון וע"י כך לחייב את החברים

להשתתף בישיבה.

איני חושבת שועדת המשנה, על-כך צריכה

להפסיק את עבודתה. אם רוצים שנשלים את ענין החקנון. צריך לעבוד בקצב

מתמיד עד לגמר כל החומר.

היו"ר י. הררי:

אין כל ספק שהדבר החשוב ביותר שעומד על

הפרק, זה ענין החקנון, ועלינו לסיים אותו.

עוד עם זה, אני נוכחתי שכאשר אנחנו יודעים שהזמן דוחק, כל הדיונים

ת"ר י. הררי: אנני מציע שנדלג הפעם על שני המעיפים הראשונים שהם כבדי משקל ושיש לדון בהם בכובד ראש, והיום נעבור מהר על כל יתר המעיפים ונראה מה יכולים לחסל. אם תזכרו, גם חוק החסינות נראה לנו כדבר כבד, וגמרנו אותו במשך שעה. אני מציע זאת מפני שאני מהסס לקבוע ישיבה נוספת, בהתחשב עם כך שחברי הועדה, רובם הם גם חברי ועדות אחרות ועסוקים בימים אחרים.

י. בר-יהודה: אם נקבל את ההנחה הזו, אני מציע להעביר את המעיפים ב', ד', ו', ח' ט' ו-י' לוועדת המשנה לענייני תקנון, היות ואלה הם ענייני תקנון.

ת"ר י. הררי: אני מציע שנית לא לדון היום בענייני התקנון ולדחות אותם לישיבה הבאה. נוכל אז להשאיר חצי שעה לעניינים שוטפים ואת שארית הזמן נקדיש לענייני התקנון.

י"ר הכנסת י. שפרינצק: בישיבה הראשונה בקשתי שחאפשרו להביא את חוק החסינות בפני הכנסת.

ת"ר י. הררי: חוק החסינות עבר את ועדת הכנסת ואין היא צריכה לדון בו עוד. אלא שבאה הערה ממשרד המשפטים ביחס למרותו של י"ר הכנסת מחוץ לשטח הכנסת, בכבר הכנסת. אנחנו סיכמנו שבמקרה שלמשרד המשטרה יהיו ערעורים בעניין זה, חקבע הועדה מחדש. ואם אין כל ערעור מצד משרד המשטרה יובא חוק החסינות לכנסת.

גב' הינמן: אין זה רק ערעור - זו הוראה העומדת במחירה לכמה מעיפים בחוך החוק הזה.

ת"ר י. הררי: אנו דנו עמוקות בסעיף זה והחלטנו מה שהחלטנו. האם אתם מקבלים את הצעתו?

נמקבלה הצעת י. הררי.

היו"ר י. הררי:

האם מתקבלת הצעתו של בריהודה להעביר את הדיון בסעיפים ד', ו', ח', ט' ו-י?

לוועדה המשנה לענייני תקנון?

ד. בר-רב-האי:

אני חולק על סעיף ח', כי ביתם אליו ישנה החלטה.

היו"ר י. הררי:

אני מציע שננסה לברר כאן את סעיף ח', ואם נראה שנחקשה בו, נעביר אותו

לוועדה המשנה.

הוחלט להעביר סעיפים ד', ו', ט' ו-י לדיון בוועדה המשנה לענייני תקנון.

י. בריהודה:

יש לי רושם שמרלין, יו"ר ועדת החסינות, יעדר עוד זמן רב. וישנם עוד שני חלקים

חשובים מאד בחוק החסינות.

היו"ר י. הררי:

אני מציע שועדת המנויים תדאג ליו"ר לוועדת החסינות.

ועדת הבית שלנו הצליחה לגמור את המושב

הקודם מבלי לקיים אף ישיבה, והיא הולכת בדרך זו גם במושב השני. מתברר שארם אינו מתמצא ואינו מוכן לטפל בעניין, אני מציע שועדת המנויים תמצא פתרון לשאלה.

לפי בקשת החברה מימון, אני אמביר את

הסעיפים יב' ו-יג'. לא נדון בהם כעת. סעיף יב' - בלוש חברי הכנסת - הוכנס באחת הישיבות הקודמות, על ידי חבר הכנסת כץ, אשר החאונן שבולשים אחרי חברי כנסת מסויימים. הוא ספר אז על נסיעה של חבר כנסת מחיפה לתל-אביב, וכל הדרך עקבה אחריהם מסונית, וכשהם ניסן, מחוך צחוק להסתובב המשיכו לעקוב אחריהם.

יו"ר הכנסת - י. שפרינצק:

אני מציע לנהוג ביחר זהירות בנסוח סעיפי

סדר היום. איני מסכים שיהיה כחוב בלוש

חברי הכנסת. אין זה חוק לבלוש. איני מדבר דוקא על הדבר הזה אבל יש לכוון

יו"ר הכנסת - י. שפרינצק:

שזהו מיסמך חשוב, ואין זה סל המערכת שזורקים לחוכו מכל הבא ליד.
איני מחננד לדון בענין. אני מחננד לנוסח.

ש. כץ: אני איני אחראי לנסוח הזה. כאן אין

ענין בבחינת השערה או תעמולה - כאן

קיימת עובדה שאנשים הנמצאים בשרות הממשלה, בלשו אחרי חברי הכנסת.
הם לא הכחישו את זאת אלא שלא אמרו בשביל מי הם עובדים. עצם המלה
בלוש, יכולה להיות נכונה או לא נכונה, אבל היא משקפת עובדה ידועה.

י. בר-יהודה: אני מציע לכתוב "חלונות על בלוש חברי

הכנסת.

הוחלט לכחוב: "חלונות על בלוש חברי הכנסת".

בקשר לסעיף יג, אני אקריא את המכתב:

היו"ר י. הררי:

"לחמהוני נודע לי כי בגזברות הכנסת לא
נתקבלה הוראה על הורדת 2,37 ל"י, בעקבות
הוזלת אינדקס ההתיקרות. הנני מבקש לברר
ולהחליט בחיוב על הנ"ל".

יו"ר הכנסת - י. שפרינצק: ברצוני לומר מלים אחדות. אחמול קראתי

ב"על-המשמר" שהקואליציה רוצה לקצר את הדיון

על נאום ראש הממשלה. אני מרגיש חובה לעצמי להגיד משהו. קודם כל לא
הקואליציה רוצה בזאת - אלא אנכי. שנית, מותר לי לרצות, וכשאני רוצה איזה
דבר בעניני הכנסת אני מודיע על-כך, באופן רשמי, חגיגי ועובדתי. - איני מדבר
בשם איזון שהיא קואליציה. אם הקואליציה רוצה לדבר, היא לא תשלח אותי בפור
נציג. (אני יכול רק לקלקל לה). כאשר אני רוצה משהו - זה שפרינצק רוצה.
אני איני מייצג שום מְיָמָה או תחבולת. יש לי הרושם שבקואליציה מתנגדים
להצעתי. אבל אם אני מציע הרי זה לטובת הכנסת. הזכרו גם, שבשעה שדנו על
ה-20 שעות או ה-12 שעות שיוקצבו לדיון, הבעתי דעה שהדיון צריך להיות
קצר יותר, לא מפני הפחד שזה יזיק לממשלה, אלא מפני הפחד למהות הויכוח.

יור'ר הכנסת י. שפרינצק: אני מצאתי לנכון להכחיש אינפורמציה בלתי מדוייקת.

אני פונה לוועדת הכנסת, המייצגת את הכנסת, ומתריע על העובדה שחברי הכנסת אינם ממהרים להכנס לאולם גם לאחר הישמע הצלצול השלישי של הפעמון. זהו סקנדל פומבי! באים אורחים מחו"ל המעוניינים לראות את הכנסת בעבודתה - והנה האולם ריק. אני מבין שבזמן הויכוח יוצאים חברים מהאולם, אבל לא בפתחת הישיבה. אז חייבים כל החברים להימצא במקומותיהם. אתמול פתחתי את הישיבה בריקנות אבסולוטית. בנדון זה מצטרפות כל המפלגות - פה יש קואליציה טוטאלית. ישנם כמה חברים היושבים בקביעות, אבל האחרים מסתובבים תמיד. גם אני אדם מעשן - ובכל-זאת אני יושב שלש שעות ואיני יוצא. אני אחפש דרך לסגור את המזנון בזמן הישיבה (קריאה: תצטרך לסגור את כל בתי-הקפה בסביבה).

היור'ר י. הררי: אני רוצה להוסיף, שיש לי הרושם ש

שמירת ההתרוקנות של האולם, במושב השני, היא גדולה יותר מאשר במושב הראשון. בזמן הויכוח הכללי, היה לי רושם שהויכוח אינו מעניין ובשעה שידונו בחוק, יהיה האולם מלא יותר. אבל בפסג הדיון על החוק היתה אותה ריקנות. לי גדמה, שכל הסיעות צריכות לחייב את החברים לפחות, שיעשו תורנות פנימית.

י. בר-יהודה: אני מקבל את דברי מר שפרינצק, אבל אני חושב שישנה חובה עוד יותר חשובה

סזו שהוא דבר עליה. אני מסכים שאין זה טוב שבתחילת עבודתה של הכנסת יהיה אולם ריק, אבל אני רוצה לומר, שאני רואה את זה כדבר מסדרגה שניה להופעה אחרת והיא, סגירת הישיבה לפני זמנה, מפני שאין רשומים לויכוח, ויכוח שהוקדש לו זמן מסויים. לדעתי, יש לדאוג לכך שנמנע מהופעה זו. וברצוני להציע שיקבע סדר מסויים, לפי הסיעות, של נתינת רשות הדיבור בוידוח סיעתי לפי זמן קצוב. וכאשר מגיע זמן הסיעה לדבר, והיא טרם הגיעה להסכם עם מישהו אחר שידבר במקומה, ניתנת לה א רשות הדיבור, ואם אין היא משתמשת בו, נרשם הזמן הזה לזכותה.

יור'ר הכנסת י. שפרינצק: זה ענין לתאקנון.

י. בר-יהודה: אני מאד מתקשה להציע דבר כזה לתקנון.
 לעומת זאת, כנוהג, אני מאד ממליץ על זה.
 כאשר בישיבה השניה אחרי ויכוח של שעה וחצי מודיע החו"ר שהוא נאלץ
 לסגור את הישיבה טרם התחילה מפני שאין אצלו רשומים - הרי זה כמעט
 אמצאא בזיון הכנסת.

היו"ר י. הררי: בין אם צריך להכניס את זה לתקנון, או
 לא, אני חושב שועדת התקנון צריכה לרונ
 בזה.

י. קוסוי: אני נגד אוטומטיות כזו. יכולים רק להציע
 שכל סיעה חייבת להגיש 2-3 נואמים לכל
 ישיבה.

היו"ר י. הררי: האם מסכימים להעביר את הענין לוועדת המשנה
 לעניני תקנון?

הנחלט להעביר לוועדת המשנה לעניני תקנון.

היו"ר י. הררי: אנו עוברים לסעיף ג' בסדר היום.
 אני צריך להזכיר לחברי הועדה שהסעיף הזה
 הוכנס בזמנו ע"י חבר הכנסת הלל קוק, וכוונתו הייתה שבשעה שמופיע יו"ר
 הכנסת, בשעה שהוא גם ייצג את נשיא המדינה לא צאצא יוסיפו לו נוסף על
 תואר זה, גם תוארים אחרים.

י. בר-יהודה: אני מציע להסיר את הענין מסדר-היום.

י. קוסוי: מר קוק ערער על דבר נוסף.

יו"ר הכנסת - י. שפרינצק: אני לא שמעתי את הכנסת ההצעה ע"י החבר קוק.
 אבל לי ברור שזה היה מכוון לענין הקונגרס
 היהודי. אני מצאתי זאת לחובה לומר שהוזמנתי לשם, באחי ובפירוש אמרתי,
 כאשר קובוביזקי הציג אותי, שאני לא אדבר כאן בשם הכנסת. אני לא אחרעם

יו"ר הכנסת - י. שפרינצק:

על הערות - אדם כמוני יכול להכשל מדי פעם בהופעות שונות. אני מצרי
משתדל מאד מאד להבחין בין התחומים. אני איני זוכר מקרה שיאמר על
מ"מ נשיא המדינה, שהוא גם חבר הוועד הפועל של ההסתדרות. אמיר
חודה אהיה לכל הערה בקשר להופעותי הפומביות. הייתה יסוד להערתו של
החבר קוק, אבל לא היתה הצדקה לכך, לו שמע את ההסברה.

היו"ר י. הררי: אני בטוח, שלו הלל קוק היה פה,

היה מציע להוריד את זה מסדר היום.
יש לפעננו שתי אפשרויות - או שנקבע שגמרנו ^{ולצד} לסעיף הבא בסדר היום,
או שנצביע על הורדתו מסדר היום.

הוחלט לעבור לסדר היום.

היו"ר י. הררי: אנו עוברים לסעיף ה' בסדר היום.

י. ברייהודה: איני יודע מי החליט על סדר זה, אבל

מזמן לזמן, מופיע בכנסת על יד הרמ"קול
הרגיל, "איזה שהוא דבר" נוסף, והדבר הזה מופיע רק בזמן שמדבר ראש הממשלה
או שר החוץ. אני יודע שלראש הממשלה ולשר החוץ ישנה אפשרות להשתמש ברדיו
אשר הוא ברשותם. אבל מה שהם עושים מחוץ לבית הזה, אינו ענין לוועדת
הכנסת - אולי לכנסת, אבל לא למעדה זו. מה שיש בחוץ הביח, זה גם
עניננו אנו. אני רוצה (א) לשאול מי החליט על זה; (ב) להציע כיצד
לנהוג להבא. אני מציע שלהבא יהיה אחת מן השתיים, או שבכלל לא ישררו
מאולם הכנסת, חוץ מנאומים או מנשרים בימי חג וכו', כלומר איזה שהוא דבר
כללי מאד שאין לו קשר עם שום דבר אקטואלי שיש עליו ויכוח וערעורים.
רק זה, וגם אין לפי החלטת הנשיאות. או אם יהיו שידורים גם בענינים
אקטואליים צריכה ועדת הכנסת לקבל החלטה שישודרו לא רק דברי השר
וחשובתו אלא גם דבריו, לכל הפחות, אחד אחד מכל הסיעות, כפי העם במדינה
צריך לשמוע את כולם ולא רק את בעלי השלטון. אני מעדיף את ההצעה
הראשונה שלא יהיו שידורים, אלא רק במקרים מיוחדים. אבל לא שיעשו
השידורים מעצמם, או לפי החלטה שר.

היו"ר י. הררי: אני חייב להגיד לכם שפנה אלי מר סולילי, משרות השדור, ובקש לאפשר לבא-כוחו להיות נוכח בשעת הדיון על נושא זה. היות ולא ידעתי שנגיע היום לדיון זה, לא הודעתי על כך לשרות השדור. יתכן שהוכוח יחפתח ונחליט שבדאי לשמוע את דעתו.

י. קוסובי: אני בכל זאת, מרשה לעצמי להשתומם על הצעתו של ברי-יהודה. נכון שישנן מפלגות וכשיש ויכוח בכנסת יש לדאוג לכך שאזרחי המדינה ידעו על הנעשה בכנסת. לשם זה יש עתונות ומתפרסמים דברי הכנסת. אני משתומם שהוא דורש שווי זכויות בין הממשלה לבין צירי הכנסת. גם כאשר יש מפלגות ויש אופוזיציה - יש מדינה ויש ממשלה ויש שרים המדברים בשם הממשלה ולא בשם מפלגתם. אם בכלל יש נוהג כזה שמקליטים/בכנסת, טענה זו אינה טענה. לא הייתי מתנגד לכך, לו שרות השדור יכול היה לשרד ויכוח שלם בכנסת, לא רק של באי-כח הממשלה. אבל מבחינה טכנית יש רק זמן מצומצם לשדורים וברור שבזמן הזה ישדרו את דברי ראש הממשלה או השרים.

יו"ר הכנסת י. שפרינצק: החבר ברי-יהודה שאל מה החליט. לשם אינפורמציה עלי להודיעכם כי איש לא החליט על כך מלבד שרות השדור בעצמו. יש בכנסת מכונת קליטה פרמננטית, ואני מסיר אותה מעל שולחני לעתים קרובות. עד כמה שידוע לי לא דרש ראש הממשלה או שר החוץ שיקלימו את דבריו. על כן אין כאן מקום לטענה פוליטית ויש כאן רק מקום להחלטה אם בכלל יש להקליט מאולם הכנסת או לא, - מלבד כמובן במקרים מיוחדים. איני יודע איך נהוג בפרלמנטים אחרים - בפרלמנט האנגלי אין נוהגים לשרד.

י. שמחוני: אם השאלה היא, אם בכלל צריכה להיות הקלטה או לא - הרי זה נושא לעצמו אשר אפשר להעמידו לסדר היום, לדיון והחלטה. כפי שהביא את ההצעה החבר ברי-יהודה, יש רק ועדה אחת בכנסת שיכולה לדון בענין - וזו ועדת החנוך. זהו נושא חשוב עד מאד. בינתיים, אם מאיגים את הענין בצורה פוליטית, עטי לנגוע בשתי נקודות: א) בענין החשיבות. ב) השתקפות הוכוחים בכנסת וקיום מפלגות פוליטיות.

נדמה לי שהרושם הכללי הוא שיש לנו שרות

י. שמחוני:

שידור חופשי, ואין בנידון זה קיפוח. אני לעתים קרובות מקשיבה למה

שנאמר כחמצית הזכוחים בכנסת, ולא פעם יש לי טענה שישנה נחת משקל על

דבריהם שלא היה להם משקל כזה מכל הבחינות. אבל אני יכולה להבין, זו הערכה

לגופו של הבירור בכנסת. מה שהציג בר"ה יהודה זה - שהנה הרדיו הזה, "קול-

ישראל", שהוא צריך לשרת את מדינת ישראל כולה, עושה איפה ואיפה בנוגע

לפרסום דברי ראש הממשלה או שר החוץ, וביחס לדבריהם של אחרים. על זה בצדק

הגיב קוסוי שהממשלה הזאת היא ממשלה שלנו. ובשביל מדינת ישראל זאת היא

הממשלה. אי אפשר למצוא תקדים אחד בעולם כולו שהוא ילמד בדרך זאת, כאשר

מביאים תכנית או קוים של ממש, שאריכים להשפיע על חיי כל אזרח ואזרח -

לגבי כל אזרח ואזרח, הממשלה היא הסמכות שמשפיע, על מהלך חייו.

לי מובן מדוע "קול-ישראל", במשרה את האזרחים צריך להביא את הדברים האלה.

לא הייתי אומרת שום דבר, לו "קול-ישראל יכול היה להרחיב את מסגרת השדורים

שלו. זה ענין של פתוח ועודד, ויכולים לעסוק בנושא זה לא אנחנו, אינני חושבת

שהוא יכול לחשוב ברצינות שהכנסת תקבע קו כזה.

י. קוסוי:

אני חושב, שאם ישנה הצעה לדון באופן

אובייקטיבי על שדורים מהכנסת, אנו לא

צריכים לדון בה עד אשר יוחלט באופן עקרוני, אם יהיו שדורים מהכנסת.

היו"ר י. הררי:

צריך להיות ברור שמה שהועמד לפנינו זה -

שדורים מאולם הכנסת, אם הם צריכים וכיצד

הם צריכים להיות.

י. שמחוני:

ביחס לשאלה ביסודה, דעתי היא שאין בשום

פנים ואופן לשלול מהאזרחים של הארץ הזאת

את האפשרות לשמוע את דברי ראש הממשלה והשרים.

היו"ר י. הררי:

אני מעמיד את ההצעה - לא לדון עכשיו כי אם

לאחר התייעצות בין הסיעות - להצבעה. דבר זה

גם יאפשר לנו להיענות לבקשת שרות השדור.

ש. כץ:

אפילו אם נחליט שאין אפשרות לקבל החלטה היום,

יתכן שנצטרך להזמין את נציגי שרות השדור.

ש.א.כ.:

אבל כאן יש לנו ענין פרינציפיוני ואיני

מוכן לקבל את הטעם של קשי טכני. איני חושב ששר, עם כל הכבוד, הוא יותר

רדיוגני מאשר ציר אחר. אני מציע שנמשיך עכשיו בויכוח.

אני אצביע עכשיו את שתי ההצעות.

היו"ר י. הררי:

ה צ ב ע ה

בעד הצעת שמחוננית - 7 קולות

" " כן " 6 "

החלטת להפסיק את הדיון ועד כמה שהדבר

אפשרי, לשמוץ את דעת נציגי שרות השדור שיוזמנו

לישיבת הועדה.

מפי יו"ר הכנסת שמענו, שהקובע בדבר היה שרות השדור.

א.י. גרינברג:

אני נגד זה. הייתי רוצה שנקבע עכשיו שהדבר הזה

לא יקבע ע"י שרות השדור.

אני מציע, שעד אשר נקבע, ישאר סטטוס-קוו.

היו"ר י. הררי:

וחקבלה הצעת י. הררי.

אני מציע להכניס סעיף לסדר היום: דיון על

ז. גלוסקא:

שאלתות, במשך כמה זמן חייב שר לענות על

שאלתות.

הענין נדון כבר בוועדת המשנה לענין תקנון, וועדת
הכנסת חדרון בו בשעה שתדון על מסקנות ועדת המשנה.

היו"ר י. הררי:

אנו עוברים לסעיף ז' בסדר היום.
(היו"ר מקריא את המכתב).

היו"ר י. הררי:

בבחירות לאסיפה המכוננת שהתקיימו ב-25
לינואר 1949, קבלה רשימתנו 15,250
קולות ו-4 מנדטים. באופן בלתי חוקי
נמסר מנדט אחד למר פרמינגר בתור
סיעת הקומוניסטים העבריים, אשר לא הופיע, כלל במחירות ואשר מייצגת רק
47 חברים בכל הארץ ומשוללת תמיכה צבורת כל שהיא. אך אם נתנה קודם
לפחות איצטלא פורמאלית לשלילת המנדט מהמפלגה הקומוניסטית הישראלית,
הרי עתה לאחר שמר פרמינגר הצטרף למפ"ם, דורשים אנו להחזיר את המנדט
לבעליו החוקיים - למפלגה הקומוניסטית הישראלית. בבחירות הופיעה גם רשימת
מפ"ם וגם רשימת מק"י, ואילו הנוחרים היו רוצים לתת מספר קולות כדי
20 מנדטים למפ"ם, היו עושים זאת, אך הם נתנו למפ"ם רק 19 מנדטים ו-4
למפלגה הקומוניסטית. הננו חושבים לבלתי חוקי ולבלתי מוסרי את העברת
המנדט הקומוניסטי למפ"ם ומערערים על זאת לפניכם. הננו מבקשים דיון
דחוף בענין זה.
חתומים על המכתב ש. מיקוניס, מ. וילנר ות. טובי.

ד. בר-רב-האי:

אני חושב אצאא שבמידה שלא נוכחים,

לא אנשי מק"י להגן על הצעתם, ולא

פרמינגר כדי להתגונן - לא נוכל לדון בזה.

א. מזור:

כיון שמדובר כאן על חוק, אני חושב

שאינ לנו כל אפשרות לדון בענין, ואני

מציע לשאול את שר המשפטים, אם בכלל יש לנו כל אפשרות להכריח את פרמינגר
לוותר על המנדט שלו.

י. בר-יהודה:

רק עכשיו שמעתי את המכתב במלואו. אני

רואה כאן שני דברים - יש כאן ויכוח

בנוגע לדבר שעליו יש כבר החלטת הכנסת, ועל החלטת הכנסת אי-אפשר לומר

שזה לא חוקי. אני מציע, ללא דיון-שיו"ר אצ ועדת הכנסת יענה להם שאין

להם כל רשות להודיע על אי חוקיות של החלטה של ועדה אשר אושרה בכנסת.

לעצם הענין שעליו הם מערערים. אני מסכים

שנדחה את הדיון לישיבה הבאה ונזמין את פרמינגר, ונודיע למיקוניס. אבל

אני רוצה להודיע שהדבר אינו יכול להימשך עד אין סוף. כלומר, פעם אחרת

אם הם לא יבואו, נדון שלא בנוכחותם.

י. שמחוני:

יש פה שני דברים שהם במקומם: החלק

האומר שאי-אפשר לומר על החלטה שאושרה

בכנסת שהיא בלתי חוקית, ועל דבר דיון שלא בנוכחות הצדדים. אבל האמת היא

שכאן יש ענין לתקנון. מה קורה, אם חבר בזמן כהונתו מחליט להצטרף למפלגה

אחרת. אני הייתי מציעה שנסיל על ועדת התקנון להכנס לסוגיה זו.

י. קוסוביץ: ראשית, יש להחליט אם בכלל יכולה סיעת
מק"י ליטול את המנדט מפרמינגר. ושנית,
ישנה הערכה עצם העניין, לא מבחינה חוקתית. אם המצב הוא כזה, אין כל טעם
לקרוא לפרמינגר ולמקונים, כאשר אין בידי ועדת הכנסת שום אמצעי לפתרון
העניין. במצב הקיים, אין טעם לדון בוועדת הכנסת, מפני שאנחנו משוללים אמצעים.
הדיון שלנו הרי הוא כולו תקדים, אבל במקרה זה, זהו מבנה מיוחד שאין לו
שום יסוד. אני תומך בדעה שהדבר יועבר לדיון בוועדת המשנה ושהיא תקבע
בעניין זה. אני נגד דיון בוועדת הכנסת.

מ. נורוק: (א) ועדת המנדטים דנה בעניין זה בשעתו,

ואשרה את המנדט לפרמינגר, והחליטה

לדחות את תביעתו של מיקונים - כל זה אושר בוועדת הכנסת.

(ב) בנוהג הפרלמנטרי יש רשות לכל חבר

הפרלמנט לעבור מסיעה לסיעה. למשל, לורד מלא'ט נבחר כליברלי ועבר לשמרנים.

ש. כץ: אין כאן שאלה של תביעה כלל. יש כאן שאלה

של קבלת אינפורמציה. יש לי הרושם שקודם

בכלל לא הייתה קיימת סיעת מק"י, אלא סיעת הקומוניסטים. אני מציע לקבל

אינפורמציה מוקדמת. ולשמוע מה הפירוש לחלונה זאת ואת דברי ההגנה של

פרמינגר, אחרי זה נחליט אם להעביר לוועדת התקנון או לא.

א.י. גרינברג: אני חושב שצודק החבר קוסוביץ. בשבילנו

עוממת עצם השאלה הזאת אם אפשר לעבור

מסיעה לסיעה, או אי אפשר. לאחר שנחליט נוכל לדון באופן מיוחד. לכן אני

מציע לא להזמין אותם לישיבה הבאה.

צ. יהודה: אני הייתי מבקש קודם כל, לעשיו"ר

ועדת הכנסת יודיע להם שאין אנו יכולים

לדון מחדש על החלטה של ועדת המנדטים. שקבלה את אשור הכנסת. אם תקבלו

את ההצעה הזו, נופלת לגמרי השאלה של תביעת הצדדים ונשארת שאלה עקרונית,

אמצעות לאדם להצטרף, אחרי שהוא ציר שאושר ע"י ועדת המנדטים, לסיעה אחרת.

זו אינה שאלה שיש להביא בפני ועדת הכנסת, אלא לוועדת החוקה. אני מציע בקשר

צ. יהודה:

לענין השני, להודיע למק"י שאנו מעבירים את השאלה הזאת לוועדת החוקה, ובזה לגמור את הענין.

י. קוסוי:

בדרך כלל רצוי לדון בענינים כאלה, לא תחת לחץ של עובדה קונקרטית, במצבנו המוליטי המסוכסך, מכיון שאז יש לנו אפשרות להגיע למסקנות עקרוניות, בלי ברור נוסף.

ש. כ"ץ:

הענין אינו כל כך פשוט. כאן היתה שאלה של שתי מפלגות שהתאחדו, והאחד טוען שהשני יצא מהרשימה, ואי-אפשר לקבוע כלל בנוגע לכל חברי הכנסת, כאשר כאן יש לנו מצב יוצא מן הכלל. לכן צריך לשמוע קודם כל את האינפורמציה המלאה.

היו"ר י. הררי:

בקשר לזה נחקבלה החלטה שפרמינגר ומק"י הם שתי סיעות שונות. השאלה היא, אם סיעה אחרת יכולה לתערב בסיעתו של פרמינגר ולומר מה היא רוצה לעשות עם עצמה.

ד. בר-רב-האי:

אני בכוונה נמנע מלהביע דעה לעצם הענין - יש לי דעה משלי. מה שאני טוען, זה דבר פשוט מאד. לרוב החברים נדמה שאין צורך לשמוע את הצדדים - אבל כך אין עושים. להמבקש צריך שתנתן לו הזדמנות לנמק וחדד השני צריך לקבל את ההזדמנות להתגונן. אין כאן משפט בין פרמינגר ומק"י אבל זהו הדבר היחידי שיש באפשרותנו לעשות. לאחר שנשמע את דבריו של מקונים, אני יכול שנית להציע שאין זה נוגע לשולחן הזה. ~~הב"ק~~

היו"ר י. הררי:

ישנה הצעה של חלק מחברי הוועדה החושבים שלפני שנכנסים לדיון יש לאפשר לשני הצדדים להסביר את עמדתם. וישנם חברים הטוענים שאין כל צורך לשמוע את דבריהם.

צ. יהודה:

אני חושב שאנו איננו מוסמכים לדון על הסעיף הראשון. לדעתי, צריך להבדיל בין החלק הראשון והשני.

היו"ר י. הררי:

עד כמה שאני מבין את המכתב הזה הם אינם

דורשים שנדון בחוקיות הסעיף הראשון,

אשר הם קובעים אותו כבלתי חוקי. הם מבקשים להתליט על שאלת המנדט של

פרמינגר. אני לא הייתי מחלק את הדיון הזה לשני חלקים, מפני שהם אינם

מבקשים שני דברים. הם מבקשים דבר אשר הם מנמקים אותו בכל מיני צורות.

לדעתי, אין כל ספק שאין לחלוק על החלטת הכנסת. אין הם מבקשים לשנות

את החלטת הכנסת. לכן, אני חושב שאין מקום, לדון מחדש בהחלטת הכנסת -

בבל-אופן אפשר לשמוע אותה.

ה צ ב ע ה

בעד ההצבעה לתפסיק את הדיון ולהזמין את

שני הצדדים לשיבה הקרובה - 8 קולות

נגד - 3 "

הוחלט שמפסיקים את הדיון ומזמינים את שני

הצדדים לשיבה הבאה.

היו"ר י. הררי:

אנו עוברים לסעיף ה' של סדר היום, ולפי הדיון

שלנו נחליט, אם נעביר את אותו לוועדת המשנה

לעניני תקנון, או נחליט עליו מיד. עד כמה שאני בדקתי את הפרטיכל, השאלה

העומדת לפנינו, הועלתה על ידי חבר הכנסת ניר וליבנשטיין אשר בקשו להעמיד

הצעה מסויימת על סדר יומה של הכנסת, ושהכנסת תעביר את הענין מיד לוועדת

הפנים. חבר הכנסת בורג אז קם ואמר שאי אפשר לעשות הכדבר הזה, כי באופן כזה

יכול כל חבר כנסת לעורר כל מיני דברים ובסופו של דבר העבירו את הדברים

לוועדת הכנסת, על מנת שהיא תפתור את הבעיה.

ד. בר-רב-האי:

בפרק של התקנון, הדין בסדר היום נמצא גם הענין

הזה. איני מחננד שתעבירו את זה לוועדת המשנה

לעניני תקנון, כי זה נוגע לה. אבל אין בזה משום הועלתה. אתם יכולים להחליט

שבאותה ישיבה קרובה שלועדת הכנסת בה ידונו על התקנון, ידונו גם בענין זה.

היו"ר י. הררי:

האם יש הצעה מנוגדת לזו של חבר בר-רב-האי?

אין. הוחלט להעביר לוועדת המשנה לעניני

תקנון ולדון בענין זה יחד עם הפרק הדין

בסדר היום.

היו"ר י. הררי:

אנו עוברים לסעיף יא' של סדר היום.

הענין הזה עומד לדיון אצלנו מ-1 לאוגוסט.

"התפלאתי לשמוע במקרה כי עובדי הכנסת, העובדים בתנאים לא קלים לגמרי, והנאלצים בחוקף המסיבות, לעבוד שעות ארוכות, אינם מקבלים כל תוספת עבור השעות הנוספות; אם כן המצב, לדעתי גם כבוד המוסד וגם האינטרס של העובדים דורשים שיתוקן, וסבורני שועדת הכנסת צריכה לדון בענין ולתוות את דעתה. הייתי מבקש אם-כן להוסיף את הענין לסדר היום בישיבתנו מחר, יום ג' שני לאוגוסט".

(מקריא את המכתב)

י. קוסוי: יש בודאי מוסד כזה הקובע את תנאי העבודה

של עובדי המדינה? אני איני בקיא בזה.

מה הטעם שהמוסד הזה לא יקבע את תנאי העבודה של עובדי הכנסת?

ש. כץ: אני שמעתי, בשעה שהוקרא מכתבי בישיבה

הקודמת, לפני הפגרה, שהיחה תגובה שאין

זה מעניינינו. אני שומע אותה תגובה גם כעת. יתכן שמנקודת מבט

פורמלית אין זה מעניינינו, כי איננו קובעים את עובדי הכנסת, ואח תנאי

עבודתם. אבל מבחינה מוסרית, איני חושב שאנו נוכל להסתלק מאחריות

מסויימת. עלינו לקחת בחשבון את התנאים המיוחדים בהם התחילו העובדים

את עבודתם. על כולם להודות שהצורה והקצב בהם התנהלה עבודת הכנסת

במושבה הראשון, הם בבחינת פלא ממש, מפני שלאף אחד לא היה נספון בעבודה

זו. התנאים הפיסיים אינם קלים לגמרי, בכל-זאת נעשו מאמצים רבים גם

לשם נוחיות העבודה של חברי הכנסת כדי למנוע עכובים כל שהם. חברי

הכנסת, במשך רוב תקופת המושב, לא הרגישו בכלל בכך. אבל כל זה לדעתי,

נעשה על חשבון העובדים. בכדי שחומר יהיה מוכן בזמן, בכדי שדיונים לא

יתעכבו בגלל זה שהחומר אינו מוכן, והדיונים אצלנו בדרך כלל אינם קלים

וקצרים, היה, מתוך מה שאני שמעתי בזמנו, על עובדי המוסד לוותר על שעות,

ועל נוחיות. והם לא קבלו את התוספות, או את הענקות הנהוגות לכל

עובד, לא רק לעובד המדינה. אני איני יודע אם הדבר טרם חוקן.

המכתב נכתב לפני שלשה חדשים, ויכול להיות שהמוסד הקובע, מידר כבר את

הדבר. אבל אם הוא לא מידר את זה, הייתי רוצה שהועדה הזאת תקבל

אינפורמציה מלאה מאלה שקבעים את התנאים בחוך הכנסת, כלומר,

הנשיאות ודאי יודעת על הענין.

ש. כ"ע:

שנית, להביע משאלה שהדבר יחוקן, ואני מתנגד בהחלט שאנו נקבע שאין הדבר נוגע לנו.

י. בר-יהודה:

לו קוסוי היה מביא את הערתו בצורת הצעה

ולא בצורת שאלה, יתכן שהייתי מסכים אתו.

נניח שנכון הוא שכל עובדי הכנסת הם כעובדי המדינה, יש בכל זאת על עובדי הממשלה ועל עובדי הכנסת, שני בעלבתים, גם מצד העובדים וגם מצד נותני העבודה והם נמצאים מחוץ לכל. נניח שתנאי העבודה של עובדי הכנסת הם אותם התנאים כשל יחר עובדי המדינה - אריך להחליט על זה. אני מוכן להצטרף לכל מה שאמרו כאן על התנאים הטכניים הקשים של עבודתם. אני יכול מאד להתרגז כאשר הקצרנית רשמה את דברי לא בסדר, אבל אני חמיד יודע באיזה תנאי היא צריכה לפענח, באיזה תנאים היא צריכה להדפיס, וכמה שעות היא עובדת גם ברישום וגם בהדפסה. לעתים זה קצת פתוח, אבל בהרבה מקרים אלה הם תנאים מאד מאד קשים ובלתי נורמליים. במשרדי הממשלה עובדים 8 שעות וגומרים את עבודתם וכאן נעשית העבודה בקבלנות, וכשמחליטים לשבת גם הם צריכים לעבוד יותר.

אני מציע שמתוך הנחה שבדרך כלל, צריכים

להשוות את תנאי עבודתם של עובדי הכנסת לתנאי עבודתם של עובדי המדינה,

נבחר בוועדה קטנה בת 3 חברים שחחקשו עם הנשיא, ועם המזכירות וחבר

בדיוק מה הם תנאי העבודה של עובדי המדינה ועובדי הכנסת, ואחר-כך

תביא הצעה חיובית, מתוך הנחה שזה צריך להיות בערך, או בדיוק אפילו

אותו הדבר. לו הייתה וועדה לסדרי הבית, עובדת, הייתי מציע בדיוק את

הדבר הזה, אבל היות והיא אינה עובדת, אני מציע בענין זה לעשות יוצא מן הכלל

ולתהליט על ועדה "אד הוק" - אם כי בדרך כלל זה צריך להיות שייך לוועדת

הבית - על מנת שאפשר יהיה בישיבה הבאה לשמוע את מסקנותיה.

היו"ר י. הררי:

לדעתי אין כל ספק והדבר כמעט שלא סקון

בדיקה, שתנאי עבודתם של אלה העובדים סביבנו

אינם טובים. פנתה אלי משלחת, בתור יו"ר ועדת הכנסת, מטעם ועד העובדים

כאשר הוחלט לחלוטין שהם מקבלים בדיוק אותן הדרגות שמקבלים יחר עובדי

מפסיקים את העבודה

הממשלה. פה אני רוצה להזכיר גם שגורב משרדי הממשלה ~~אצטאא~~ לא יאחר

משעה 4 אח"הצ ואינם מתחילים לעבוד בפעם השניה ב-8 בערב (מ. רוזטי: ואין

מקבלים חודשיים חופש) ואם הישיבה ננעלת בשעה 11 - על עובדים העוסקים

(15.11.49)

היו"ר י. הררי:

בהדפסת הסטנוגרמות להמשיך בעבודתם עוד כשעתיים לאחר גמר הישיבה.
עד כמה שאיננו מבחינים בזה, הרי בשמונה בבקר כולם כבר נמצאים פה.
על כל פנים, הכנסת אינה יכולה להתעלם מבעיה זו. לכן אני חומך בהצעתו של
החבר בר יהודה לבחור בוועדה של 3 אנשים שתברר את העניין.

י. בורג - סגן יו"ר הכנסת: אני חושב, שכאן התעורר ויכוח בנוגע

לדברים, שיחכן שאינם ברורים לרוב

הוועדה. איני מתנגד להצעתו של החבר בר-יהודה, אלא אני חושב שבישיבה
הבאה רצוי שמישהו מטעם המזכירות, או הנשיאות ירצה לפניכם על סוגי
העובדים ועבודתם. לאחר זאת תוכלו להחליט על מנוי ועדת משנה. איני חושב
שיזיק לחברי הוועדה לדעת פרטי נוספים.

ד. בר-רב-האי: אני רוצה לששחמש בהזדמנות זו כדי

להביע את הערכת חברי הכנסת לעבודה

הנעשית ע"י חבר העובדים. מה שפה דובר, דרך אגב, על שעות נוספות ועל
התנאים המיוחדים של עבודתם - זהו משהו היוצא מגדר הרגיל. לכן, כאשר
מדברים על השואה עם יתר עובדי המדינה, זה יכול להיות נכון באופן עקרוני
אבל יהיה זה בלתי צודק אם לא יקחו בחשבון את התנאים המיוחדים שבהם עובדים
עובדי הכנסת. אין לי אינספור מציה מדויקת ואיני רוצה לקבוע מסמרים.
אם כתבנית שייכת לדרגא זו או אחרת, על כל פנים בשום מקום אחר אין כתבנית
עובדת בשעה 10 או 11 בלילה. אי אפשר לעבור על כך באופן אוטומטי.

מצד שני, אומר לכם בגלוי, שאני קצת

מחסם, אם ועדת הכנסת תוכל להכנס לעניין של קביעת תנאי העבודה של העובדים.
לא הייתי רוצה בזה. אני מטיל את כל האחריות בעניין זה על מזכיר הכנסת,
היו"ר והסגנים, אשר הם אחראים לסדרי הבית.

א.פ. גרינברג: אני מציע להעביר את זה לוועדה לסדרי

הבית.

היו"ר י. הררי:

לאור דבריו של סגן יו"ר הכנסת, אשר הציע לחסן את הצעת החבר בר"יהודה, שועדת המשנה חברה את כל מה שיש לברר רק לאחר שועדת הכנסת תשמע פרטים נוספים מטעם המזכירות או הנשיא.

לפנינו ישנן שלש הצעות: (1)

(1) לא לבחור בוועדה עד אשר לא נשמע את כל הפרטים בישיבה אחרת.

(2) לבחור בוועדת משנה של שלשה חברים שחברו את כל הפרטים.

(3) להעביר לוועדה לסדרי הבית.

ח. בהן-מגוריי:

כיון שאנחנו יודעים שועדה לסדרי הבית אינה מתכנסת, אני מציע לא למסור לוועדה זו את הענין כל זמן שאין היא מקיימת ישיבות. אני מצטרף לדעתו של החבר בר"יהודה.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת ד. בר"רב"האי למסור את הבצוע ליו"ר הכנסת

ושני הסגנים - מעוט

נגד - רוב

ההצעה לא נתקבלה.

בעד הצעתו של סגן יו"ר הכנסת - י. בורג - מעוט

נגד - רוב

ההצעה לא נתקבלה.

בעד הצעת החבר בר"יהודה לבחור בוועדת משנה בת 3 חברים - 9

בעד העברה לוועדת לסדרי הבית - 2

הותלט לבחור בוועדה בת 3 חברים.

אני מציע את החברים הררי, ברייהודה, כץ.

ח. כהן-מגורי:

אני מציע את יו"ר הועדה ויו"ר הכנסת.

סגן יו"ר הכנסת - י. בורג:

אני מציע את חברת הכנסת י. שמחונית.

ד. בר-רב-האי:

אני מציע רק את שמחונית, ברייהודה וכץ.

היו"ר י. הררי:

אני מציע לבחור ב-4 חברים לכל שלשה מהם יהיו קוורם.

ד. בר-רב-האי:

נבחרו החברים: מ. נורוק, ש. כץ, יץ ברייהודה.
י. שמחונית, וכל שלשה מהם יהיו קוורם.

הישיבה ננעלה בשעה 11.00.